

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

2021-22

1

**Přečtěte si veselé básničky žáků 7. a 8. ročníku
a úvahu žákyně 9. třídy.**

Ondřej Žurek, 8. B

Byl jednou jeden suchárek,
proto jsem mu koupil kočárek.
Pak ho ale vyhodil do koše,
protože zjistil, že je z bazoše.
Tak jsem s ním zašel na párek.

Kristýna Kapolková, 8. B

Byla jednou jedna ovečka
a ta dělala v ohradě kolečka.
Skákala, tančila, dělala sudy,
bohužel jí ale vypadaly všechny zuby.
A tak si šla dělat ta svá kolečka.

Byla jednou jedna babička,
která měla velmi velká očička.
Ráda sbírala houby v lese
a pak je vystavovala na babičkovském plese.
No jo, je to šílená babička.

Lukáš Škorňák, 8. B

Byl jednou jeden Covid
a ten nám v učení způsobil povyk.
My jsme z toho nesví,
znovu se to stát nesmí.
Jinak zasáhne David.

Tereza Martínková, 8. B

Šel chlapec pěšky do školičky,
aktovka spadla mu pod botičky.
Chlapec o aktovku na zem spad',
jako by tam byla hora klád.
Chlapec již pěšky nedojde do školičky.

Miloslav Holec, 8. B

Při výletě na Lysou
šel jsem s mamkou Denisou.
V době, kdy jsme v půlce byli,
vlci po nás vyskočili.
Od té doby nechodíme nikdy na
Lysou.

Anna Tomisová, 8. B

Byla jednou sova,
která byla vdova.
O manžela přišla,
když kulka do něj vešla.
Teď doufá, že její malá sova nebude
taky vdova.

Daniel Takáč, 8. B

Vejdeš-li k nám do třídy,
nesedej nám na křídý,
nepokládej ruku ani na naše pomůcky,
dostaneš bombu od Lucky.
A proto k nám nechod' do třídy.

Byl jeden muž z Petrohradu,
který měl krtinců celou zahradu.
Krtinců chtěl se zbavit,
podařilo se mu omylem krtka samotného zabít.
Následně jásal muž z Petrohradu.

Natálie Gajdušková, 7. B

Uvázla v drátě vlaštovka,
visela jako v lavici aktovka.
Doufala, že jí někdo pomůže,
i když věděla, že se na to nikdo
nezmůže.
A tak si tam visela jako bezmocná
aktovka.

Valentýna Votrubová, 7. A

Byl jeden veselý pes,
co zná každou ves.
Když pes domů šel,
tatínek zrovna z práce jel.
Tatínek praví: Ach, ty jsi tak neposlušný pes.

Veronika Bierošová, 7. B

Bylo jednou slůně
a to spadlo do tůně.
Jeho matka ho hledala celý den,
ale i tak se nevzdala.
Po dvou dnech našla to hladové slůně.

Musíme se tolerovat i respektovat

Mezinárodní den tolerance

Berenika Malečková, 9. B

V těchto dnech, přesněji 16. listopadu, slavíme Mezinárodní den tolerance. Doposud jsem netušila, že tento den opravdu existuje. Připomíná nám, že toleranci si zaslouží každý člověk. Je to pojem pro snášení něčeho, co člověku není příjemné, ale nějak se tomu nebrání. Dotyčný si myslí, že to snášet musí, protože mu nic jiného nezbyvá, takže se snaží překonat například stresové situace, hluk, nepříjemné prostředí. Já si však myslím, že ne vždy tolerance stačí.

Velice často se totiž ocitám v situaci, kdy má někdo problém s tím, jak se jiný člověk obléká, jakou má barvu pleti, náboženské vyznání apod. I když mu to nějakým způsobem vadí a má na to různé narážky, nikdy by neměl danému člověku ublížit ani fyzicky ani psychicky.

Nyní se pomalu přesouváme k respektu. Ačkoliv se tolerance a respekt v mnoha věcech doplňují, stále si myslím, že respekt je mnohem víc. Představme si, naše dítě přijde domů ze školy a rodiče se ho zeptají, jací jsou jeho noví spolužáci. Dítě odpoví „Toleruji mě.“ Vědět, že vás vlastně „jen“ snáší, asi není úplně příjemné. Respekt je rozdílný právě v tom, že si ostatních váží a uznává jejich cenu, i když s jejich názory nemusí vždy souhlasit. Na druhou stranu neznamena obavu a už vůbec ne strach. Pořád je ale potřeba obojí. Tolerovat nebo respektovat je nutné ve všech vztazích, ať už v přátelství, manželství nebo i v práci. Všechny skupiny lidí se musí navzájem tolerovat či respektovat, jinak nemáme jako společnost žádnou šanci uspět.